

Gegevens over de Wieringermeerpolder in het broedseizoen 1934,

(8e publicatie van de „Club van Zuiderzeewaarnemers”),

DOOR

W. H. VAN DOBBEN, biol. docts.

Den 10 Juli 1934 bezocht schrijver dezes de Wieringermeerpolder, om te zien, wat er nog over was van de in 1931 (1) en 1932 (2) zoo rijke vogelstand in dit pas drooggelegde terrein¹⁾.

Het bleek hierbij, dat de voorspelling van OP DE COUL (2), dat het met de groote broedkolonie's wel gauw gedaan zou zijn, tendeele reeds bewaarheid is, maar dat bepaalde soorten zich toch nog in belangrijk aantal gehandhaafd hebben.

Het door mij bezochte terrein is de strook langs het IJsselmeer, en bevat de terreinen I en II; zie het kaartje van OP DE COUL (2).

Terrein III werd niet bezocht, het zag er vanuit de verte net zoo doodsch uit als terrein II.

Terrein I. Dit ligt in de NO-hoek van de polder; het is nog onbebouwd, alleen gegreppeld; de grond is zandig, met schelpen gemengd, de vegetatie armelijk. Bij mijn nadering verhieven zich groote aantallen alarmeerende dwergsterns, *Sterna a. albifrons* Pall., in de lucht, w.o. veel pas vluchtige jongen. Dat deze ter plaatse waren uitgebroed, is zeker. Eenige arbeiders, die op het terrein aan het „greppelen” waren, bevestigden mij dit, en toonden me een donsjong van de vischdief, *Sterna h. hirundo* L., waarvan ook enkele paren in dit terrein alarmeerden. Strandpluvieren, *Charadrius a. alexandrinus* L., liepen er veel rond met pas vluchtige jongen, en vertoonden hun verlamningskunstjes. Deze soort en de dwergsterns leken me ter plaatse niet minder talrijk dan in 1931, het aantal dwergsterns was in de naaste omgeving stellig niet kleiner dan 100 paar, terwijl de kolonie zich volgens de arbeiders veel verder uitstreckte. Dat de dwergsterns zich juist hier gehandhaafd hebben, hangt misschien samen met het feit, dat slechts vanuit de NO.-hoek van de polder de zee in heel korte tijd bereikbaar is.

¹⁾ In 1933 was geen der leden van de „Club van Zuiderzeewaarnemers” in de gelegenheid een vergelijkend onderzoek in te stellen; wel werden op twee data in Augustus, eenige kleine pluvieren, *Charadrius dubius curonicus* Gm., waargenomen (zie dit tijdschrift, 6, 1933, p. 78).

OP DE COUL (2) vond in 1932 dit terrein verlaten, wat zeer vreemd is.

Daar we het nimmer gelijktijdig bezochten, is het niet onmogelijk, dat er een verwisseling in het spel is.

Ten Z. van het terrein I is het land hier en daar met slecht staand koren bebouwd, of met zoutplanten en hoog riet begroeid. Hier is het vogelleven veel armer. Hier en daar alarmeerden nog strandpluvieren en ook gele kwikstaarten, *Motacilla f. flava* L. In het geheele terrein broedden ook tureluur, *Tringa t. totanus* L., en kievit, *Vanellus vanellus* L., in klein aantal, veel minder dan in een normale polder. (De berichtjes in Friesche kranten, dat de kieviten aldaar afgenomen zijn, en naar de Wieringermeer gaan, omdat dat „nieuw” land is, berusten op praatjes, zooals me ook reeds een onderwijzer uit Slootdorp schreef). Een jonge kievit werd geringd.

Enkele arbeiders, die ik in dit terrein aansprak, verzekerden me, dat er in het hooge riet „katuilen” broeden. Ik dacht eerst aan kiekendieven, maar kwam na een uitgebreid „verhoor” voor mezelf tot de conclusie, dat er stellig velduilen, *Asio f. flammeus* (Pont.), in de Meer hebben gebroed. Ik heb echter nòch nesten, nòch vogels gezien.

Terrein II. Dit is het voormalige klutenterrein, wat in 1931 vol plassen stond, en waar in 1932 nog veel kluten en vischdiefjes broedden. Thans was het geheel gedraineerd, en er was geen vogel te zien. Een arbeider verzekerde me, dat er aan de breede tochtssloot, die westelijk van terrein II en III, evenwijdig aan de dijk verloopt, nog witte vogels met lange pooten broedden. Inderdaad gelukte het, daar nog een 10-tal paren kluten, *Recurvirostra avosetta* L., met jongen op te sporen, die zich aan de stellig nog half zoute tocht, en enkele slootjes hadden gehandhaafd. Er hebben dus in 1934 nog kluten in de Wieringermeer gebroed, een armzalige rest van de eens zoo bloeiende kolonie!

Het Amstelmeer. Deze plas, die men tusschen Wieringen en Noord-Holland, ten Z. van de afsluitdijk heeft laten bestaan, is jammer genoeg niet direkt na de droogmaking onderzocht. Juli 1934 bezocht ik de kleistrandjes, ten N. van dit meertje, die vanaf de afsluitdijk te bereiken zijn. Hier bleek, op ± 30 M. van de groote verkeersweg, waarlangs de geheele dag de auto's razen, een druk vogelleven te bestaan. Op een hooge kleibank met schelpjes, die hier en daar met zulte en andere zoutplanten begroeid was, zat een kolonie van ± 10 paar dwergsterns, *Sterna a. albifrons* Pall., met groote jongen, die later goed uitvlogen. Een groot aantal strandpluvieren, *Charadrius a. alexandrinus* L., werd gezien, zoowel met reeds vluchtige jongen als met eieren.

Tevens minstens 3 paar bontbekpluvieren, *Charadrius h.*

hiaticula L., met donsjongen, waarvan er 2 geringd werden. Verderop, in het ondiepe water van het Amstelmeer liepen 30 paar kluten onder teekenen van ongerustheid rond; eenige half volwassen jongen van deze soort werden geringd. Van vischdief, *Sterna h. hirundo* L., en scholekster *Haematopus o. ostralegus* L., werd een legsel gevonden. Een kievit en een tureluur alarmeerden.

Enkele biologen, die later het terrein bezochten, vonden op een eilandje in de plas een groote kolonie vischdieven, die later door een hooge waterstand verloren gegaan is.

Uit bovenstaande waarnemingen blijkt wel voldoende, dat er in de Wieringermeerpolder nog steeds verrassingen mogelijk zijn op ornithologisch gebied, en dat het zaak is, volgende seizoenen dit interessante terrein goed in het oog te houden.

LITERATUUR.

1. W. H. VAN DOBBEN, Over de nieuwe bevolking der Wieringermeerpolder, dit tijdschrift, 4, 1932, p. 115—119.
2. P. G. OP DE COUL, De Wieringermeerpolder in het broedseizoen van 1932, dit tijdschrift, 5, 1932, p. 13—18.

De geographische verbreiding der *Pycnonotidae* van Azië en den Indischen Archipel, II¹⁾,

DOOR

Mr Dr R. C. E. G. J. Baron SNOUCKAERT VAN
SCHAUBURG.

Genus: *Trachycomus* Cabanis 1850.

Trachycomus zeylanicus (Gm.).

Sturnus zeylanicus Gmelin, S. N. I, 2, p. 804, 1789, Zeylon (errore!).

Turdus ochrocephalus Gmelin, S. N. I, 2, p. 821, 1789 Zeylon (errore!) en Java.

ROBINSON en KLOSS hebben aangetoond (Journ. Nat. Hist. Soc. Siam, V, no. 3, p. 273, 1924) dat *zeylanicus* bladzijde-prioriteit heeft boven *ochrocephalus*, hetgeen te betreuren valt omdat de soort niet op Ceylon leeft.

Deze soort, waarvan zoover ik weet, geen subspecies zijn

¹⁾ Voor 1e deel zie dit tijdschrift, 6, 1934, p. 140—147. (REDACTIE)